

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 16ης Απριλίου 2015*

«Προσφυγή ακυρώσεως — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Υπαγωγή νέας ψυχοτρόπου ουσίας σε μέτρα ελέγχου — Καθορισμός της νομικής βάσεως — Εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο κατόπιν της ενάρξεως ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας — Μεταβατικές διατάξεις — Παράγωγη νομική βάση — Διαβούλευση με το Κοινοβούλιο»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-317/13 και C-679/13,

με αντικείμενο δύο προσφυγές ακυρώσεως βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, ασκηθείσες αντιστοίχως στις 7 Ιουνίου και 19 Δεκεμβρίου 2013,

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκπροσωπούμενο από τους F. Drexler και A. Caiola και τη M. Pencheva, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγον,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από τον K. Plešniak και την A. F. Jensen,

καθού,

υποστηριζόμενο από:

τη **Δημοκρατία της Αυστρίας**, εκπροσωπούμενη από την C. Pesendorfer,

παρεμβαίνουσα,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Bay Larsen (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, K. Jürimäe, J. Malenovský, M. Safjan και A. Prechal, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Wahl

γραμματέας: V. Tourgès, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 5ης Νοεμβρίου 2014,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 22ας Ιανουαρίου 2015,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με τις προσφυγές του στις υποθέσεις C-317/13 και C-679/13, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως 2013/129/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2013, για την υποβολή της ουσίας 4-μεθυλαμφεταμίνης σε μέτρα ελέγχου (ΕΕ L 72, σ. 11), και της εκτελεστικής αποφάσεως 2013/496/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2013, σχετικά με την υποβολή του 5-(2-αμινοπροπυλ)ινδολίου σε μέτρα ελέγχου, αντιστοίχως (ΕΕ L 272, σ. 44, στο εξής από κοινού: προσβαλλόμενες αποφάσεις).

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Η αιτιολογική σκέψη 14 της αποφάσεως 2005/387/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 10ης Μαΐου 2005, σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών, την αξιολόγηση κινδύνων και τον έλεγχο νέων ψυχοτρόπων ουσιών (ΕΕ L 127, σ. 32), έχει ως εξής:

«Σύμφωνα με το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', [ΕΕ], τα μέτρα που βασίζονται στην παρούσα απόφαση μπορούν να λαμβάνονται με ειδική πλειοψηφία στο βαθμό που είναι αναγκαία για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.»

- 3 Το άρθρο 1 της αποφάσεως αυτής ορίζει:

«Η παρούσα απόφαση θεσπίζει μηχανισμό ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών για νέες ψυχοτρόπους ουσίες. [...]

Η παρούσα απόφαση προβλέπει επίσης την αξιολόγηση των κινδύνων που ενέχουν αυτές οι νέες ψυχοτρόποι ουσίες, ώστε τα ισχύοντα στα κράτη μέλη μέτρα ελέγχου ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών να μπορούν να ισχύσουν επίσης για τις νέες ψυχοτρόπους ουσίες.»

- 4 Το άρθρο 6 της εν λόγω αποφάσεως προβλέπει ότι το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορεί να ζητήσει την εκπόνηση εκθέσεως αξιολόγησεως των κινδύνων που συνδέονται με τη νέα ψυχοτρόπου ουσία.

- 5 Υπό τον τίτλο «Διαδικασία για την υπαγωγή σε έλεγχο συγκεκριμένων νέων ψυχοτρόπων ουσιών», το άρθρο 8 της ίδιας αποφάσεως έχει ως εξής:

«1. Εντός έξι εβδομάδων από την ημερομηνία παραλαβής της έκθεσης αξιολόγησης κινδύνων, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο πρωτοβουλία για την υπαγωγή της νέας ψυχοτρόπου ουσίας σε μέτρα ελέγχου. [...]

2. Αν η Επιτροπή δεν θεωρεί αναγκαίο να υποβάλει πρωτοβουλία για την υπαγωγή της νέας ψυχοτρόπου ουσίας σε μέτρα ελέγχου, η πρωτοβουλία αυτή μπορεί να υποβληθεί στο Συμβούλιο από ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, κατά προτίμηση εντός έξι εβδομάδων το αργότερο από την ημερομηνία υποβολής της έκθεσης της Επιτροπής στο Συμβούλιο.

3. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία βάσει του άρθρου 34 παράγραφος 2 στοιχείο γ' [ΕΕ] σχετικά με πρωτοβουλία υποβληθείσα σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 2 για την υπαγωγή της νέας ψυχοτρόπου ουσίας σε μέτρα ελέγχου.»

Οι προσβαλλόμενες αποφάσεις

- 6 Η απόφαση 2013/129, η οποία αφορά τη ΣΛΕΕ και την απόφαση 2005/387, μεταξύ άλλων, το άρθρο 8, παράγραφος 3, αυτής, προβλέπει στο άρθρο της 1, ότι η νέα ψυχοτρόπος ουσία 4-μεθυλαμφεταμίνη υποβάλλεται στο εξής σε μέτρα ελέγχου σε ολόκληρη την Ένωση.
- 7 Το άρθρο 2 της αποφάσεως αυτής ορίζει ότι τα κράτη μέλη, το αργότερο έως τις 17 Μαρτίου 2014, λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία, για την υποβολή της ουσίας αυτής σε μέτρα ελέγχου και ποινικές κυρώσεις βάσει της νομοθεσίας τους.
- 8 Η απόφαση 2013/496, η οποία επίσης αφορά τη ΣΛΕΕ και την απόφαση 2005/387, μεταξύ άλλων, το άρθρο 8, παράγραφος 3, αυτής, διευκρινίζει, στο άρθρο της 1, ότι η νέα ψυχοτρόπος ουσία 5-(2-αμινοπροπυλ)ινδόλιο υποβάλλεται σε μέτρα ελέγχου σε ολόκληρη την Ένωση.
- 9 Το άρθρο 2 της αποφάσεως αυτής προβλέπει ότι τα κράτη μέλη, το αργότερο στις 13 Οκτωβρίου 2014, λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία, για την υποβολή της ουσίας αυτής σε μέτρα ελέγχου και ποινικές κυρώσεις βάσει της νομοθεσίας τους.

Αιτήματα των διαδίκων και διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

- 10 Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:
  - να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις·
  - να διατηρηθούν τα αποτελέσματα των αποφάσεων αυτών μέχρις ότου αυτές αντικατασταθούν από νέες πράξεις, και
  - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 11 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:
  - να απορρίψει τις προσφυγές ως αβάσιμες·
  - να απορρίψει ως απαράδεκτη ή, τουλάχιστον, ως αβάσιμη την προβληθείσα στις εν λόγω προσφυγές ένσταση ελλείψεως νομιμότητας όσον αφορά την απόφαση 2005/387·
  - επικουρικός, σε περίπτωση ακυρώσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων, να αποφασίσει τη διατήρηση των αποτελεσμάτων αυτών μέχρις ότου αυτές αντικατασταθούν από νέες πράξεις, και
  - να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 12 Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 27ης Μαρτίου 2014, οι υποθέσεις C-317/13 και C-679/13 ενώθηκαν προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως.
- 13 Με αποφάσεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Οκτωβρίου 2013 και της 28ης Απριλίου 2014, επιτράπηκε στη Δημοκρατία της Αυστρίας να παρέμβει υπέρ των αιτημάτων του Συμβουλίου στις υποθέσεις C-317/13 και C-679/13.

Επί των προσφυγών

- 14 Το Κοινοβούλιο προβάλλει δύο λόγους προς στήριξη των προσφυγών του, που αφορούν, αντιστοίχως, την επιλογή καταργηθείσας ή παράνομης νομικής βάσεως και την παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω μη συμμετοχής του Κοινοβουλίου στη διαδικασία εκδόσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων.

Επί του παραδεκτού ορισμένων λόγων ή επιχειρημάτων προβληθέντων από το Κοινοβούλιο στην υπόθεση C-679/13

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 15 Το Συμβούλιο φρονεί ότι ορισμένοι από τους λόγους και τα επιχειρήματα που προέβαλε το Κοινοβούλιο στην υπόθεση C-679/13 πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτοι καθόσον είναι ασαφείς και αόριστοι. Αυτό ισχύει όσον αφορά τους λόγους ή τα επιχειρήματα σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 39, παράγραφος 1, ΕΕ, την επιλογή καταργηθείσας νομικής βάσεως, την προσβολή των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της θεσμικής ισορροπίας και το γεγονός ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις τροποποιούν ένα ουσιώδες στοιχείο της αποφάσεως 2005/387.
- 16 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το εισαγωγικό δικόγραφο στην υπόθεση C-679/13 είναι αρκούντως σαφές και συγκεκριμένο. Όσον αφορά, ειδικότερα, την άποψη ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις τροποποιούν ένα ουσιώδες στοιχείο της αποφάσεως 2005/387, το Κοινοβούλιο τονίζει ότι δεν έχει καμία σημασία να καθοριστεί αν όντως αυτό συμβαίνει, δεδομένου ότι, εν πάση περιπτώσει, το στοιχείο αυτό ουδόλως επηρεάζει την ακολουθητέα για την έκδοση της αποφάσεως 2013/496 διαδικασία.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 17 Υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 120, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου και της σχετικής νομολογίας, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να προσδιορίζει το αντικείμενο της διαφοράς, τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα που προβάλλονται και να περιλαμβάνει συνοπτική έκθεση των εν λόγω ισχυρισμών. Οι σχετικές αναφορές πρέπει να είναι αρκούντως σαφείς και ακριβείς προκειμένου ο καθού να μπορεί να προετοιμάσει την άμυνά του και το Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του. Επομένως, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται μια προσφυγή πρέπει να προκύπτουν κατά τρόπο συνεπή και κατανοητό από το περιεχόμενο του δικογράφου της προσφυγής καθεαυτό, τα δε αιτήματα που περιλαμβάνει το δικόγραφο αυτό πρέπει να είναι διατυπωμένα κατά τρόπο μη διφορούμενο, ούτως ώστε να αποκλείεται το ενδεχόμενο είτε να αποφανθεί το Δικαστήριο *ultra petita* είτε να παραλείψει να αποφανθεί επί κάποιας αιτιάσεως (βλ., συναφώς, απόφαση Ηνωμένο Βασίλειο κατά Συμβουλίου, C-209/13, EU:C:2014:283, σκέψη 30 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 18 Εν προκειμένω, η παρουσίαση των τριών πρώτων λόγων ή επιχειρημάτων του δικογράφου της προσφυγής στην υπόθεση C-679/13, κατά της ασάφειας και αοριστίας των οποίων βάλλει το Συμβούλιο, πληροί τις απαιτήσεις αυτές. Μεταξύ άλλων, ο τρόπος που παρουσιάστηκαν έδωσε στο Συμβούλιο τη δυνατότητα να διαμορφώσει την άμυνά του έναντι των λόγων και επιχειρημάτων αυτών και στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να ασκήσει τον δικαστικό του έλεγχο στην απόφαση 2013/496.
- 19 Όσον αφορά τον τελευταίο από αυτούς τους λόγους ή τα επιχειρήματα, επισημαίνεται ότι, εν πάση περιπτώσει, το Κοινοβούλιο δέχθηκε, με το υπόμνημά του απαντήσεως, ότι η νομιμότητα της αποφάσεως 2013/496 δεν εξαρτάται από τη βασιμότητα του επιχειρήματος αυτού. Επομένως, δεν πρόκειται για λόγο ή επιχείρημα επί του οποίου καλείται να αποφανθεί το Δικαστήριο.

- 20 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι πρέπει να απορριφθεί η ένσταση απαραδέκτου η οποία αφορά την προβαλλόμενη έλλειψη σαφήνειας και ακρίβειας ορισμένων στοιχείων του δικογράφου της προσφυγής στην υπόθεση C-679/13.
- 21 Συνεπώς, καθόσον η νομική βάση μιας πράξεως καθορίζει την ακολουθητέα διαδικασία για την έκδοσή της (αποφάσεις Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-130/10, EU:C:2012:472, σκέψη 80, και Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-658/11, EU:C:2014:2025, σκέψη 57), πρέπει, πρώτον, να εξεταστεί ο πρώτος λόγος στην υπόθεση C-317/13 και ο δεύτερος λόγος στην υπόθεση C-679/13, οι οποίοι αφορούν την επιλογή καταργηθείσας ή παράνομης νομικής βάσεως.

Επί του πρώτου λόγου στην υπόθεση C-317/13 και επί του δευτέρου λόγου στην υπόθεση C-679/13, οι οποίοι αφορούν την επιλογή καταργηθείσας ή παράνομης νομικής βάσεως

Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου στην υπόθεση C-317/13 και επί του δευτέρου λόγου στην υπόθεση C-679/13, περί της επιλογής καταργηθείσας νομικής βάσεως

– Επιχειρήματα των διαδίκων

- 22 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η παραπομπή στη Συνθήκη ΛΕΕ, η οποία περιλαμβάνεται στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, είναι πολύ γενικής φύσεως για να χρησιμεύσει ως νομική βάση τους και ότι το άρθρο 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387 δεν μπορεί να θεωρηθεί ως κατάλληλη νομική βάση.
- 23 Συγκεκριμένα, η διάταξη αυτή κάνει απλώς μνεία του άρθρου 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΕΕ, το οποίο θα αποτελούσε τη μόνη δυνατή νομική βάση για την έκδοση εκτελεστικών μέτρων στο πλαίσιο του πρώην «τρίτου πυλώνα».
- 24 Κατά συνέπεια, η χρησιμοποιηθείσα από το Συμβούλιο νομική βάση είναι, κατά το Κοινοβούλιο, το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΕΕ. Ωστόσο, εφόσον το εν λόγω άρθρο 34 καταργήθηκε από τη Συνθήκη της Λισσαβώνας, δεν μπορεί πλέον να αποτελέσει νομική βάση για την έκδοση νέων πράξεων. Το γεγονός ότι διάταξη του παραγώγου δικαίου κάνει επίσης μνεία του εν λόγω άρθρου 34 δεν ασκεί καμία επιρροή συναφώς, καθόσον η διάταξη αυτή πρέπει να θεωρηθεί ότι κατέστη ανεφάρμοστη λόγω της ενάρξεως ισχύος της Συνθήκης αυτής.
- 25 Το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι εξέδωσε τις προσβαλλόμενες αποφάσεις βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387, σε συνδυασμό με το άρθρο 9 του πρωτοκόλλου (αριθ. 36) περί των μεταβατικών διατάξεων (στο εξής: πρωτόκολλο περί των μεταβατικών διατάξεων). Τονίζει, συναφώς, ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν αφορούν ούτε τη Συνθήκη ΕΕ, γενικώς, ούτε το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΕΕ, ειδικότερα.
- 26 Εξάλλου, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, λόγω καταργήσεως του άρθρου 34 ΕΕ, η μνεία του άρθρου αυτού, η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387, δεν επάγεται πλέον έννομα αποτελέσματα και ότι η τελευταία αυτή διάταξη κατέστη αυτοτελής νομική βάση αναθέτουσα εκτελεστικές εξουσίες στο Συμβούλιο.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 27 Για να εκτιμηθεί η βασιμότητα του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου στην υπόθεση C-317/13 και του δευτέρου λόγου στην υπόθεση C-679/13, πρέπει να καθορισθεί η νομική βάση επί της οποίας εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις.

- 28 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι οι αποφάσεις αυτές δεν παραπέμπουν στο άρθρο 34 ΕΕ και οι θεωρήσεις τους παραπέμπουν ρητώς στη Συνθήκη ΛΕΕ καθώς και στο άρθρο 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387.
- 29 Συνεπώς, πρέπει να θεωρηθεί, λαμβανομένου υπόψη του γράμματος των προσβαλλόμενων αποφάσεων, το οποίο, κατ' αρχήν, πρέπει να αναφέρει τη νομική βάση στην οποία στηρίζονται για να τηρείται η υποχρέωση αιτιολογήσεως (βλ., συναφώς, απόφαση Επιτροπή κατά Συμβουλίου, C-370/07, EU:C:2009:590, σκέψεις 39 και 55), ότι οι αποφάσεις αυτές στηρίζονται στο άρθρο 34 ΕΕ.
- 30 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι από κανένα άλλο στοιχείο των προσβαλλομένων αποφάσεων δεν προκύπτει ότι το Συμβούλιο είχε την πρόθεση να χρησιμοποιήσει το εν λόγω άρθρο 34 ως νομική βάση των αποφάσεων αυτών.
- 31 Ειδικότερα, η παραπομπή του άρθρου 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387 στο άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΕΕ δεν ασκεί, συναφώς, επιρροή, καθόσον η σαφής επιλογή του Συμβουλίου να μην αναφέρει, στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, την τελευταία αυτή διάταξη, αλλά τη Συνθήκη ΛΕΕ και το άρθρο 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387 υποδηλώνει σαφώς ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις βασίζονται στην τελευταία αυτή διάταξη καθεαυτή.
- 32 Συνεπώς, η κατάργηση του άρθρου 34 ΕΕ από τη Συνθήκη της Λισσαβώνας δεν στερεί νομικής βάσεως τις προσβαλλόμενες αποφάσεις.
- 33 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου στην υπόθεση C-317/13 και ο δεύτερος λόγος στην υπόθεση C-679/13 πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι.

Επί του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου στην υπόθεση C-317/13 και επί του δευτέρου λόγου στην υπόθεση C-679/13, περί της επιλογής παράνομης νομικής βάσεως

– Επιχειρήματα των διαδίκων

- 34 Το Κοινοβούλιο φρονεί ότι, αν το άρθρο 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387 θεωρηθεί ότι είναι η νομική βάση των προσβαλλόμενων αποφάσεων, η διάταξη αυτή αποτελεί παράνομη παράγωγη νομική βάση, επί της οποίας δεν μπορούσαν να βασιστούν νομίμως οι εν λόγω αποφάσεις.
- 35 Συγκεκριμένα, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η δημιουργία παράγωγης νομικής βάσεως απλοποιώντας τις διαδικασίες εκδόσεως πράξεως δεν συνάδει προς τις Συνθήκες. Τούτο συντρέχει στην περίπτωση του άρθρου 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387, εφόσον δεν προβλέπει τη διαβούλευση με το Κοινοβούλιο ενώ αυτή επιβαλλόταν από το άρθρο 39 ΕΕ για τη λήψη μέτρου εκτελεστικού της αποφάσεως αυτής.
- 36 Εξάλλου, το άρθρο 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387 έχει καταστεί ανεφάρμοστο λόγω της ενάρξεως ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας και προβλέπει παράνομη παρέκκλιση από τη θεσπισθείσα με τη Συνθήκη αυτή διαδικασία για την έκδοση νέων πράξεων. Η παρέκκλιση αυτή δεν επιτρέπεται από το άρθρο 9 του πρωτοκόλλου περί των μεταβατικών διατάξεων, το οποίο συνεπάγεται αποκλειστικώς ότι οι πράξεις του πρώην «τρίτου πυλώνα» δεν καταργούνται αυτομάτως με την έναρξη ισχύος της εν λόγω Συνθήκης.
- 37 Το Συμβούλιο αμφισβητεί, κυρίως, το παραδεκτό της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387 την οποία προέβαλε το Κοινοβούλιο. Συναφώς, διατείνεται ότι, δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 1, του πρωτοκόλλου περί των μεταβατικών διατάξεων, οι αρμοδιότητες του Δικαστηρίου περί της αποφάσεως αυτής εξακολουθούν να είναι, μέχρι την 1η Δεκεμβρίου 2014, οι υφιστάμενες πριν από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας. Ωστόσο, το άρθρο 35, παράγραφος 6, ΕΕ, το οποίο ετύγχανε τότε εφαρμογής, δεν προέβλεπε τη

δυνατότητα του Κοινοβουλίου να ασκεί προσφυγή ακυρώσεως κατά πράξεως εκδοθείσας στο πλαίσιο του πρώην «τρίτου πυλώνα», όπως η εν λόγω απόφαση. Από την αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου στον τομέα αυτόν προκύπτει ότι η προβληθείσα από το Κοινοβούλιο ένσταση ελλείψεως νομιμότητας πρέπει να κριθεί απαράδεκτη.

38 Το Συμβούλιο προβάλλει, επικουρικός, ότι το άρθρο 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387 ήταν συμβατό με τη Συνθήκη ΕΕ κατά την έκδοσή του. Συγκεκριμένα, η διάταξη αυτή προβλέπει απλώς την εφαρμογή της διαδικασίας του άρθρου 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΕΕ και, επομένως, δεν θεσπίζει διαδικασία *suí generis* αποκλείουσα τη διαβούλευση με το Κοινοβούλιο.

39 Όσον αφορά τα αποτελέσματα της ενάρξεως ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η προτεινόμενη από το Κοινοβούλιο ερμηνεία του άρθρου 9 του πρωτοκόλλου περί των μεταβατικών διατάξεων αναιρεί κάθε δυνατότητα λήψεως των εκτελεστικών μέτρων που προβλέπονται στις πράξεις του πρώην «τρίτου πυλώνα», και αυτή είναι ακριβώς η κατάσταση την οποία ήθελαν να αποτρέψουν οι συντάκτες των Συνθηκών.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

40 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η επιλογή της νομικής βάσεως πράξεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να στηρίζεται σε αντικειμενικά στοιχεία επιδεχόμενα δικαστικό έλεγχο, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται ο σκοπός και το περιεχόμενο της πράξεως αυτής (απόφαση Επιτροπή κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-43/12, EU:C:2014:298, σκέψη 29 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

41 Συναφώς, επισημαίνεται ότι οι διάδικοι δεν διαφωνούν ως προς τη σχέση του άρθρου 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387 και του σκοπού ή του περιεχομένου των προσβαλλόμενων αποφάσεων. Αντιθέτως, το Κοινοβούλιο αμφισβητεί τη νομιμότητα της διατάξεως αυτής διατεινόμενο ότι απλοποιεί τις διαδικασίες λήψεως εκτελεστικών μέτρων της αποφάσεως 2005/387 σε σχέση με τη διαδικασία που προβλέπουν συναφώς οι Συνθήκες.

42 Ωστόσο, από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, καθόσον οι κανόνες που ρυθμίζουν τον τρόπο με τον οποίο διαμορφώνεται η βούληση των οργάνων της Ένωσης προβλέπονται από τις Συνθήκες και είναι δεσμευτικοί τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για τα ίδια τα όργανα, μόνον οι Συνθήκες μπορούν, σε ειδικές περιπτώσεις, να εξουσιοδοτούν ένα όργανο να τροποποιήσει διαδικασία λήψεως αποφάσεως, την οποία θεσπίζουν. Επομένως, η τυχόν αναγνώριση υπέρ ενός οργάνου της δυνατότητας να δημιουργεί νέες νομικές βάσεις με διατάξεις του παράγωγου δικαίου, ανεξαρτήτως του αν η προβλεπόμενη διαδικασία εκδόσεως μιας πράξεως καθίσταται περισσότερο ή λιγότερο περίπλοκη, θα ισοδυναμούσε με απονομή στο κοινοτικό αυτό όργανο νομοθετικής εξουσίας, υπερβαίνουσας τα όρια που προβλέπουν σχετικά οι Συνθήκες (βλ. απόφαση Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-133/06, EU:C:2008:257, σκέψεις 54 έως 56).

43 Η λύση αυτή, η οποία απορρέει από την απόφαση Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-133/06, EU:C:2008:257), όσον αφορά παράγωγη νομική βάση καθιστώσα δυνατή την έκδοση νομοθετικών πράξεων, πρέπει επίσης να εφαρμόζεται στις νομικές βάσεις που προβλέπονται σε πράξη του παραγώγου δικαίου, οι οποίες καθιστούν δυνατή τη λήψη μέτρων εκτελεστικών της εν λόγω πράξεως ενισχύοντας ή απλοποιώντας τις διαδικασίες λήψεως μέτρων όπως των προβλεπομένων με τις Συνθήκες.

44 Συγκεκριμένα, καίτοι είναι αληθές ότι οι Συνθήκες προβλέπουν ότι το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο καθορίζουν ορισμένους κανόνες σχετικά με την άσκηση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων εκ μέρους της Επιτροπής, εντούτοις οι συγκεκριμένοι κανόνες σχετικά με τη λήψη των εκτελεστικών μέτρων που προβλέπουν οι Συνθήκες δεσμεύουν τα θεσμικά όργανα ακριβώς όπως και οι σχετικοί με την έκδοση νομοθετικών πράξεων κανόνες και, συνεπώς, δεν μπορούν να αντικρούονται από πράξεις του παραγώγου δικαίου.

- 45 Στο πλαίσιο αυτό, δεδομένου ότι το κύρος πράξεως της Ένωσης πρέπει να εξετάζεται με γνώμονα τα διαθέσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία κατά τον χρόνο εκδόσεως της πράξεως (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις *Gualtieri* κατά Επιτροπής, C-485/08 P, EU:C:2010:188, σκέψη 26, *Schindler Holding* κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-501/11 P, EU:C:2013:522, σκέψη 31, καθώς και *Schaible*, C-101/12, EU:C:2013:661, σκέψη 50), το κύρος του άρθρου 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387 πρέπει να εκτιμηθεί σε σχέση με τις διατάξεις που διέπουν, κατά τον χρόνο εκδόσεως της εν λόγω αποφάσεως, την εκτέλεση γενικών πράξεων στον τομέα της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, ήτοι με τα άρθρα 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΕΕ και 39, παράγραφος 1, ΕΕ.
- 46 Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, κατόπιν διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο, λαμβάνει τα μέτρα που είναι απαραίτητα για την εκτέλεση των αποφάσεων που έχουν εκδοθεί στο πλαίσιο του σχετικού με την αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις τίτλου.
- 47 Συναφώς, διαπιστώνεται σαφώς ότι το γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387 δεν προβλέπει υποχρέωση του Συμβουλίου για διαβούλευση με το Κοινοβούλιο πριν από τη λήψη των εκτελεστικών μέτρων της εν λόγω αποφάσεως, τα οποία προβλέπονται στη διάταξη αυτή.
- 48 Πάντως, κατά πάγια νομολογία, διάταξη του παραγώγου δικαίου της Ένωσης πρέπει να ερμηνεύεται, στο μέτρο του δυνατού, κατά τρόπο σύμφωνο με τις διατάξεις των Συνθηκών (απόφαση *Efir*, C-19/12, EU:C:2013:148, σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 49 Συνεπώς, δεδομένου ότι, αφενός, η υποχρέωση ερμηνείας πράξεως του παραγώγου δικαίου σύμφωνα με το πρωτογενές δίκαιο απορρέει από τη γενική ερμηνευτική αρχή ότι διάταξη πρέπει να ερμηνεύεται, στο μέτρο του δυνατού, κατά τρόπο που δεν θέτει υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητά της (βλ., συναφώς, αποφάσεις *Sturgeon* κ.λπ., C-402/07 και C-432/07, EU:C:2009:716, σκέψεις 47 και 48, καθώς και Επανεξέταση Επιτροπή κατά *Strack*, C-579/12 RX-II, EU:C:2013:570, σκέψη 40) και, αφετέρου, ότι το κύρος του άρθρου 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387 πρέπει να εκτιμηθεί, για τους υπομνησθέντες στη σκέψη 45 της παρούσας αποφάσεως λόγους, ιδίως σε σχέση με το άρθρο 39, παράγραφος 1, ΕΕ, η πρώτη διάταξη πρέπει να ερμηνευθεί σύμφωνα με την τελευταία.
- 50 Συνεπώς, το άρθρο 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387 έχει την έννοια ότι, σύμφωνα με το άρθρο 39, παράγραφος 1, ΕΕ, παρέχει στο Συμβούλιο τη δυνατότητα εκδόσεως πράξεως για την υπαγωγή νέας ψυχοτρόπου ουσίας σε μέτρα ελέγχου μόνον κατόπιν διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα του Κοινοβουλίου ότι το γεγονός ότι η διάταξη αυτή δεν προβλέπει την υποχρέωση διαβουλεύσεως μετ' αυτού συνεπάγεται ότι θεσπίζει απλούστερες διαδικασίες λήψεως εκτελεστικών μέτρων σε σχέση με την προβλεπόμενη συναφώς στη Συνθήκη ΕΕ διαδικασία.
- 51 Όσον αφορά τα επιχειρήματα του Κοινοβουλίου περί του μη συμβατού του άρθρου 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387 με τους δικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας, πρέπει να τονιστεί ότι, εν πάση περιπτώσει, το πρωτόκολλο περί των μεταβατικών διατάξεων περιλαμβάνει διατάξεις αφορώσες συγκεκριμένα το εφαρμοστέο νομικό καθεστώς, μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης αυτής, στις πράξεις που έχουν εκδοθεί βάσει της Συνθήκης ΕΕ πριν από την ημερομηνία αυτή.
- 52 Επομένως, το άρθρο 9 του πρωτοκόλλου αυτού προβλέπει ότι τα έννομα αποτελέσματα των εν λόγω πράξεων διατηρούνται έως ότου οι πράξεις αυτές καταργηθούν, ακυρωθούν ή τροποποιηθούν κατ' εφαρμογή των Συνθηκών.
- 53 Το άρθρο αυτό πρέπει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα της πρώτης αιτιολογικής σκέψεως του εν λόγω πρωτοκόλλου, η οποία διευκρινίζει ότι, για να οργανωθεί η μετάβαση από τις θεσμικές διατάξεις των Συνθηκών που εφαρμόζονται πριν από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας σε εκείνες που προβλέπονται στην εν λόγω Συνθήκη, επιβάλλεται να προβλεφθούν μεταβατικές διατάξεις.

- 54 Συνεπώς, δεδομένου ότι η Συνθήκη της Λισσαβώνας τροποποίησε ουσιωδώς το θεσμικό πλαίσιο της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, το άρθρο 9 του πρωτοκόλλου περί των μεταβατικών διατάξεων πρέπει να γίνεται αντιληπτό, όπως τόνισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 45 των προτάσεων του, υπό την έννοια ότι αποβλέπει, μεταξύ άλλων, να διασφαλίσει ότι οι εκδοθείσες στο πλαίσιο της εν λόγω συνεργασίας πράξεις θα εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται αποτελεσματικώς παρά την τροποποίηση του θεσμικού πλαισίου της εν λόγω συνεργασίας.
- 55 Ωστόσο, αν γίνει δεκτό το επιχείρημα του Κοινοβουλίου ότι η κατάργηση, από τη Συνθήκη της Λισσαβώνας, συγκεκριμένων διαδικασιών λήψεως εκτελεστικών μέτρων απομμένων της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις θα καθιστούσε αδύνατη τη λήψη τέτοιων μέτρων πριν από την τροποποίηση των γενικών πράξεων που έχουν εκδοθεί στο πλαίσιο της συνεργασίας αυτής ώστε να προσαρμοσθούν στη Συνθήκη της Λισσαβώνας, θα κατέληγε ακριβώς στο να καταστήσει πολύπλοκη ή ακόμα και να εμποδίσει την αποτελεσματική εφαρμογή των εν λόγω πράξεων, διακυβεύοντας με τον τρόπο αυτό την επίτευξη του επιδιωκόμενου από τους συντάκτες της Συνθήκης σκοπού.
- 56 Κατά τα λοιπά, η προταθείσα από το Κοινοβούλιο ερμηνεία του άρθρου 9 του πρωτοκόλλου περί των μεταβατικών διατάξεων, κατά την οποία το άρθρο αυτό συνεπάγεται μόνον ότι οι πράξεις που εμπίπτουν στην αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις δεν καταργούνται αυτομάτως λόγω της ενάρξεως ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας, καθιστά το άρθρο αυτό άνευ οιασδήποτε πρακτικής αποτελεσματικότητας.
- 57 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι διάταξη πράξεως εκδιδόμενης νομίμως βάσει της Συνθήκης ΕΕ πριν από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας, η οποία προβλέπει τις διαδικασίες λήψεως εκτελεστικών μέτρων της πράξεως αυτής, εξακολουθεί να παράγει τα έννομα αποτελέσματά της καθόσον δεν έχει καταργηθεί, ακυρωθεί ή τροποποιηθεί και καθιστά δυνατή τη λήψη εκτελεστικών μέτρων κατ' εφαρμογήν της διαδικασίας την οποία καθορίζει.
- 58 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το γεγονός ότι το άρθρο 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387 προβλέπει ενισχυμένες ή απλουστευμένες διαδικασίες λήψεως εκτελεστικών μέτρων σε σχέση με τη διαδικασία που προβλέπεται συναφώς από τη Συνθήκη ΛΕΕ δεν συνεπάγεται ότι η διάταξη αυτή συνιστά παράνομη παράγωγη νομική βάση της οποίας η εφαρμογή μπορεί να αποκλειστεί κατόπιν σχετικής ενστάσεως.
- 59 Κατά συνέπεια και υπό τις συνθήκες αυτές, χωρίς να απαιτείται να κριθεί το παραδεκτό του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου στην υπόθεση C-317/13 και του δευτέρου λόγου στην υπόθεση C-679/13, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις Γαλλία κατά Επιτροπής, C-233/02, EU:C:2004:173, σκέψη 26, και Κομνηνού κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-167/06 P, EU:C:2007:633, σκέψη 32) και, ως εκ τούτου, να απορριφθεί το σύνολο των λόγων ακυρώσεως.

Επί του δευτέρου λόγου στην υπόθεση C-317/13 και επί του πρώτου λόγου στην υπόθεση C-679/13, οι οποίοι αφορούν παράβαση ουσιώδους τύπου

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 60 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι, στην υποθετική περίπτωση κατά την οποία το προγενέστερο της Συνθήκης της Λισσαβώνας καθεστώς εξακολουθεί να εφαρμόζεται εν προκειμένω, πρέπει να γίνει διαβούλευση μετ' αυτού, κατ' εφαρμογή του άρθρου 39, παράγραφος 1, ΕΕ.
- 61 Αντιθέτως, το Συμβούλιο φρονεί, ότι το άρθρο 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387 δεν προβλέπει καμία συμμετοχή του Κοινοβουλίου στην έκδοση των προσβαλλομένων αποφάσεων και ότι, κατόπιν της καταργήσεως του άρθρου 39 ΕΕ από τη Συνθήκη της Λισσαβώνας, παρέλκει η διαβούλευση με το Κοινοβούλιο για τη λήψη των εκτελεστικών μέτρων της αποφάσεως αυτής.

62 Το άρθρο 10, παράγραφος 1, του πρωτοκόλλου περί των μεταβατικών διατάξεων επιρρωννύει την ανάλυση αυτή, καθόσον δεν απαριθμεί το άρθρο 39 ΕΕ μεταξύ των διατάξεων των οποίων τα αποτελέσματα διατηρούνται μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας. Άλλωστε, αν η υποχρέωση διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο περιληφθεί στη διαδικασία εκδόσεως τούτο θα ισοδυναμούσε με την προσθήκη στη διαδικασία του άρθρου 291 ΣΛΕΕ στοιχείου μη προβλεπόμενου στη Συνθήκη αυτή και, επομένως, θα έθετε εν αμφιβόλω τη θεσπισθείσα με τη Συνθήκη της Λισσαβώνας θεσμική ισορροπία.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

63 Υπενθυμίζεται ότι η τακτική διαβούλευση με το Κοινοβούλιο στις περιπτώσεις που προβλέπουν οι εφαρμοστέοι κανόνες του δικαίου της Ένωσης αποτελεί ουσιώδη τύπο, η μη τήρηση του οποίου συνεπάγεται την ακυρότητα της οικείας πράξεως (βλ., συναφώς, αποφάσεις Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-65/93, EU:C:1995:91, σκέψη 21, και Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-417/93, EU:C:1995:127, σκέψη 9).

64 Συνεπώς, καθόσον από την απάντηση που δόθηκε στον πρώτο λόγο στην υπόθεση C-317/13 και στον δεύτερο λόγο στην υπόθεση C-679/13 προκύπτει ότι το Συμβούλιο μπορούσε θεμιτώς να στηρίξει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις επί του άρθρου 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387, πρέπει να καθορισθεί αν πρέπει να γίνει διαβούλευση με το Κοινοβούλιο πριν από την έκδοση πράξεως βάσει της διατάξεως αυτής.

65 Συναφώς, από τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στις σκέψεις 50 έως 57 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι το άρθρο 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387, ερμηνευόμενο σύμφωνα με το άρθρο 39, παράγραφος 1, ΕΕ, εξακολουθεί να παραγάγει τα έννομα αποτελέσματά του καθόσον δεν έχει καταργηθεί, ακυρωθεί ή τροποποιηθεί και καθιστά δυνατή τη λήψη εκτελεστικών μέτρων κατ' εφαρμογή της διαδικασίας την οποία καθορίζει. Επομένως, το Συμβούλιο υποχρεούται να προβεί σε διαβούλευση με το Κοινοβούλιο πριν από την υποβολή νέας ψυχοτρόπου ουσίας σε μέτρα ελέγχου.

66 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το Συμβούλιο, η κατάργηση του άρθρου 39, παράγραφος 1, ΕΕ από τη Συνθήκη της Λισσαβώνας δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση την υποχρέωση διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο.

67 Συγκεκριμένα, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που περιλαμβάνονται στη σκέψη 49 της παρούσας αποφάσεως, η κατάργηση του άρθρου 39, παράγραφος 1, ΕΕ μετά την έκδοση του άρθρου 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387 δεν εξαλείφει την υποχρέωση ερμηνείας της τελευταίας αυτής διατάξεως σύμφωνα με το άρθρο 39, παράγραφος 1, ΕΕ.

68 Ομοίως, το γεγονός ότι το άρθρο 291 ΣΛΕΕ δεν προβλέπει την υποχρέωση διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο δεν ασκεί επιρροή, καθόσον η υποχρέωση διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο συνιστά το ένα από τα έννομα αποτελέσματα της αποφάσεως 2005/387 το οποίο διατηρείται μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας δυνάμει του άρθρου 9 του πρωτοκόλλου περί των μεταβατικών διατάξεων, όπως ερμηνεύθηκε στη σκέψη 57 της παρούσας αποφάσεως.

69 Ωστόσο, συνομολογείται ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις εκδόθηκαν από το Συμβούλιο χωρίς προηγούμενη διαβούλευση με το Κοινοβούλιο.

70 Επομένως, ο δεύτερος λόγος στην υπόθεση C-317/13 και ο πρώτος λόγος στην υπόθεση C-679/13 είναι βάσιμοι και οι προσβαλλόμενες αποφάσεις πρέπει, κατά συνέπεια, να ακυρωθούν.

Επί του αιτήματος διατηρήσεως των αποτελεσμάτων των προσβαλλομένων αποφάσεων

- 71 Τόσο το Κοινοβούλιο όσο και το Συμβούλιο ζητούν από το Δικαστήριο να διατηρήσει, στην περίπτωση κατά την οποία ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, τα αποτελέσματά τους μέχρι να αντικατασταθούν από νέες πράξεις.
- 72 Συναφώς υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 264, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το Δικαστήριο μπορεί, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, να προσδιορίσει τα αποτελέσματα της ακυρωθείσας πράξεως που θεωρούνται ότι διατηρούν την ισχύ τους.
- 73 Εν προκειμένω, η ακύρωση των προσβαλλόμενων αποφάσεων χωρίς να προβλέπεται η διατήρηση των αποτελεσμάτων τους μπορεί να έχει επιπτώσεις στην αποτελεσματικότητα του ελέγχου των ψυχοτρόπων ουσιών τις οποίες αφορούν οι εν λόγω αποφάσεις και, ως εκ τούτου, στην προστασία της δημόσιας υγείας. Ωστόσο, καίτοι το Κοινοβούλιο ζητεί την ακύρωση των αποφάσεων αυτών λόγω παραβάσεως ουσιώδους τύπου, εντούτοις δεν αμφισβητεί ούτε τη σκοπιμότητα ούτε το περιεχόμενό τους.
- 74 Κατά συνέπεια, πρέπει να διατηρηθούν τα αποτελέσματα των προσβαλλόμενων αποφάσεων μέχρι την έναρξη ισχύος των νέων πράξεων οι οποίες θα τις αντικαταστήσουν.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 75 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του Κοινοβουλίου..
- 76 Κατά το άρθρο 140, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, η Δημοκρατία της Αυστρίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει την απόφαση 2013/129/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2013, για την υπαγωγή της ουσίας 4-μεθυλαμφεταμίνης σε μέτρα ελέγχου, και την απόφαση 2013/496/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2013, σχετικά με την υπαγωγή του 5-(2-αμινοπροπυλ)ινδολίου σε μέτρα ελέγχου.**
- 2) **Τα αποτελέσματα της αποφάσεως 2013/129 και της αποφάσεως 2013/496 διατηρούνται μέχρι την έναρξη ισχύος των νέων πράξεων οι οποίες θα τις αντικαταστήσουν.**
- 3) **Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.**
- 4) **Η Δημοκρατία της Αυστρίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.**

(υπογραφές)